

ΕΙΣ ΗΡΩΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἡ ἑταιρία τῆς ἀμίλλης τῆς πόλεως Roubaix, ἐν Γαλλίᾳ, ἀπένευμε μετᾶλλιον τιμῆς τῷ ὕφαν-
τουργῷ Louis Germonprez ἐπιέτη ἐβδομήκοντα
καὶ ἑν ἄσκοῦντα τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ. Κατα-
χωρίζομεν ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς τε-
λευταίας συνεδριάσεως τῆς ἑταιρίας.

«Ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει ἐπιστολὴν ἀ-
πευθυνομένην τῷ προέδρῳ ὑπὸ τοῦ πολίτου Jo-
seph Quint τὰς μακρὰς πρὸς τὴν ἐγγώριον βιο-
μηχανίαν ἐξαιρόντος ὑπηρεσίας τοῦ Louis Ger-
monprez, ὃν ἕνεκα δέον ν' ἀμειψθῇ. Ἐκ τοῦ συνό-
λου τῆς ἐπιστολῆς ταύτης συνάγεται, ὅτι ὁ Louis
Germonprez ἐπὶ ἑτη ἐβδομήκοντα καὶ ἑν ἀδια-
λείπτως μετέργετο τὸ ἔργον τοῦ ὕφαντουργοῦ,
εὐαρεσῶν ἀείποτε τοῖς προῖσαμένοις, καὶ οὐδέποτε
ἐνώπιον τοῦ διαιτητικῆς δικαστηρίου ἐναχθεὶς,
ὅτι τὴν μὲν πρώτην ἐπετηρίδα αὐτοῦ ἐώρτασε
μετὰ τῶν ὁμοτέγων παρὰ τῷ Carlos Florin,
τῷ 1807 τὴν δὲ ἐβδομηκοστὴν πρώτην τῷ
1878 παρὰ τῷ Jean Bonnet, ὅτι ὁ ὑπερήφανος
γέρον ἐνόμισε πρέπον νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὴν γε-
νομένην αὐτῷ πρότασιν περὶ ἀπονομῆς μηνιαίας
συντάξεως, εἰπὼν, ὅτι ἤτο ἔτι ἱκανὸς πρὸς ἐργα-
σίαν· καὶ ἀληθῶς κατασκευάζει νῦν καίπερ τὸ
ὄγδοηκοστὸν πρῶτον τῆς ἡλικίας ἄγων ἔτος, με-
τάξιον ὕφασμα· ἐπὶ πᾶσι δ' ὁ γενναιοφρων ἀ-
νὴρ συνετήρησε δεκαμελὴ οἰκογένειαν, οὐδέποτε
ἐπιζητήσας τὴν ἀρωγὴν τοῦ γραφείου τῆς ἀ-
γαθοεργίας. Ἡ ἑταιρία τῆς ἀμίλλης πεποιθυῖα,
ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐγγωρίου βιομηχα-
νίας δεόντως πρέπει ἡ τοιαύτη τάξις καὶ φιλο-
πονία τῶν ἡμετέρων ἐργατῶν ν' ἀμειβῶνται, ἀ-
πονέμει τῷ Louis Germonprez μετᾶλλιον τι-
μῆς διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον ἐργασίαν.»

[La Nature]

Α. Α.

Ἐνδοξοὶ ποιηταὶ

ΑΠΘΑΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΠΕΙΝΗΣ

Οἱ ἐνδοξότεροι ποιηταὶ τοῦ κόσμου ἐζήσαν
καὶ ἀπεβίωσαν ἀδόξως καὶ ἀθλίως. Ὁ Δάντης
μετὰ πολλὰς περιπετείας ἀπέθανεν ἐξόριστος,
καὶ περὶ τὰ ἔσχατα τοῦ βίου του παρέβαλλεν
ἑαυτὸν πρὸς πλοῖον ἄνευ ἰστίων καὶ πηδαλίου,
ἄνω καὶ κάτω ὑπὸ τῆς βίας τοῦ τὰ πάντα κα-
ταμαραίνοντος καὶ καταξηραίνοντος ἀνέμου τῆς
στυγεράς πενίας παραφερόμενον. Ἡ δόξα τοῦ
Σαιξπείρου μόλις δύο μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ
αἰῶνας ἀνέλαμψεν ἀξία τῆς μεγάλης καὶ θαυ-
μαστῆς αὐτοῦ εὐφυΐας. Ὁ Μίλτον ἠναγκάσθη
ὑπὸ πενίας νὰ πωλήσῃ τὸ ἀριστοῦργημά του, τὸν
ἀπολωλότα Παράδεισον, ἀντὶ ΔΕΚΑ λιρῶν, ἀ-
πέθανε δὲ παρὰ πάντων καταφρονούμενος. Ὁ μέ-
γας τῆς Πορτογαλλίας ποιητῆς Καμοῆνς μετὰ
πολλὰς καὶ ὀδυνηρὰς περιπετείας ἀπέθανεν ἀ-
φανῆς καὶ ἄσημος ἐν τινι νοσοκομείῳ, ἐν τέλει
δὲ τοῦ βίου του ἐπορίζετο τὸν ἐπιούσιον ἄρτον

διὰ τινος πιστοῦ ὑπηρετοῦ, ὅστις ἐπαϊτῶν ἐν
ταῖς ὁδοῖς διέτρεφεν ἑαυτὸν καὶ τὸν πεινῶντα
ποιητὴν!

Ἐνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιοῦ.]

208.

Ἐπάρχουσιν εὐθελῆς, αὐτοὶ μὲν ἑαυτοῖς γνω-
στοί, οὐκ ἀδέξιον δὲ ποιοῦντες τῆς εὐθελείας αὐ-
τῶν χρῆσιν.

209.

Ὁ μὴ παράφρονα βίον διάγων δὲν εἶναι το-
σοῦτον φρόνιμος, ὅσον αὐτὸς νομίζει.

210.

Ὁ ἄνθρωπος, γηράσκων, καὶ μωρότερος γίνε-
ται, καὶ φρονιμώτερος.

211.

Ἐπάρχουσιν ἄνθρωποι, οὓς δύναται τις νὰ
παραβάλλῃ πρὸς τὰ δημῶδη ἀσμάτια, τὰ μόνον
ἐπὶ τινὰ χρόνον περιαδόμενα.

212.

Τὸ πλῆθος κρίνει τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὴν
περὶ αὐτῶν ἐπικρατοῦσαν δόξαν, ἢ κατὰ τὸν
πλοῦτον αὐτῶν.

213.

Πολλάκις ὁ ἔρωσ τῆς δόξης, ὁ φόβος τῆς
αἰσχύνης, ἢ πρὸς κτῆσιν πλούτου πρόθεσις ὁ
πόθος βίου εὐμαροῦς καὶ εὐαρέστου, καὶ ὁ πρὸς
ταπεινώσιν τῶν ἄλλων ζῆλος εἶναι τὰ μόνον
αἷτια τῆς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τοσοῦτον ἐπαινου-
μένης ἀνδρίας.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ συγγραφεὺς τῶν ταξειδιῶν τοῦ Γύλλιβερ
ἦτο ἀνὴρ φιλαργυρότατος. Ἡμέραν δὲ τινὰ ἐλ-
θὼν πρὸς αὐτὸν ὁ ὑπηρετῆς φίλου τοῦ τινος φέ-
ρων ἰχθὺν ἀξιολογώτατον, ἀπέθηκεν αὐτὸν ἀμε-
λῶς ἐπὶ τραπέζης λέγων πρὸς τὸν Σουίφτ μετὰ
πολλῆς ψυχρότητος.

«Ὁ κύριός μου σᾶς τὸ στέλλει».

Σημειωτέον δ' ὅτι ὁ ὑπηρετῆς ἦτο δυσηρεστη-
μένος, διότι πολλάκις κομίσας δῶρα τοιαῦτα εἰς
τὸν φυλάργυρον συγγραφέα, οὐδεμίαν παρ' αὐτοῦ
ἔλαβέ ποτε ἀμοιβὴν διὰ τὸν κόπον του.

— Ὅριστε; τί εἶπετε; ἠρώτησεν ὁ Σουίφτ,
πειραχθεὶς ἕνεκα τῆς αὐθαδείας τοῦ ὑπηρετοῦ.
Οὕτω πως ἐκτελεῖς τὰς παραγγελίας τοῦ κυρίου
σου; Ἐλα ἐγὼ νὰ σε μάθω πῶς νὰ φέρεσαι ἄλ-
λην φορὰν. Κάθησε ἐδῶ εἰς τὴν θέσιν μου καὶ
δός μου τὸ ψάρι.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ Σουίφτ ἔλαβε τὸν ἰχθὺν
καὶ ἐλθὼν πλησίον τοῦ ὑπηρετοῦ.

«Κύριε, τῷ εἶπε, ὁ κύριός μου μ' ἔστειλε νὰ
σας παρακαλέσω, ἐὰν εὐαρεστῆσθε, νὰ δεχθῆτε
τὸ μικρὸν τοῦτο δῶρον.

— Ἄ! χαίρω πολὺ! ἀπεκρίθη μετὰ ζωη-